

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان – ایران)

۲۱ اپریل ۲۰۲۲

«سیاست نوین پناهندگی در بریتانیا» یا شکنجه روحی روانی پناهجویان در «زندانی به فاصله ۶۵۰۰ کیلومتر»

روز پنجشنبه ۱۴ اپریل ۲۰۲۲ بوریس جانسون نخست وزیر دولت انگلستان اعلام نمود که بزودی یعنی به مدت چند هفته آینده پناهجویانی که از طریق کانال مانس وارد خاک بریتانیا شوند به کشور رواندا با بلیط یک طرفه فرستاده می شوند و پناهجویان در آنجا که احتمالاً به اردوگاههای پناهندگان اسکان داده خواهند شد می توانند "تقاضای پناهندگی" داده و دولت انگلستان آن را در رواندا مورد ارزیابی قرار خواهد داد. سیاست نوین دیگر ۴ سال زندان بدون استثناء برای پناهجویانی که از طریق همین مسیر وارد انگلستان می شوند.

اخیراً قراردادی به ارزش ۱۲۰ میلیون پوند با دولت رواندا امضاء گشته، که البته در زمان اسکان پناهجویان این رقم به مراتب افزایش خواهد یافت. نخست وزیر انگلستان به همراه وزیر کشور اعلام کردند که دیگر به هیچ وجه اجازه نخواهند داد که این تصمیم ها در کانالهای قانونی در مخالفت "چپی ها" گیر کرده و در اسرع وقت باید شکل اجرائی به خود گیرد.

دولت این تصمیم گیری ها را "مبارزه قاطعانه" علیه باندهای قاچاق انسان، اعلام کرده است. او برای نمونه به حادثه سال گذشته که در آن ۲۷ پناهجو از جمله زنان و کودکان با عبور از کانال جان خود را از دست دادند اشاره می کند.

همه می دانند که مسأله دولت انگلستان اساساً باندهای قاچاق انسان نبوده، بلکه پناهجویان آسیب پذیری است که بارها در مسیر راه با مرگ، شکنجه، آدم ربائی، تجاوز جنسی، بردگی فیزیکی، سرقت هر آنچه که دارند و رها گشتن در کوهها، یخبندان ها و گرمای سوزان که در صدد هستند تا خود را به یک مکان نسبتاً امن برسانند، می باشد.

وظیفه کنترل کانال به نیروهای بحری انگلستان سپرده شده که قرار است با استفاده از پیشرفته ترین تکنولوژی شناسائی، آنان را دستگیر و به زندانی با فاصله ۶۵۰۰ کیلومتر از انگلستان بفرستند.

از هم اکنون موج عظیمی از مخالفت با این سیاست ضد پناهجویی و نژاد پرستانه در بین اکثریت قریب به اتفاق تشکیلات های مرتبط با امور پناهجویان، خود پناهجویان، وکلاء و حتی سیاست مداران، رسانه ها، و دیگر روابط عمومی آغاز گشته و بسیاری بدرستی آنرا "جنایت"، "تنبه انسان ها که به سطحی وحشتناک ارتقاء یافته است"، نام نهاده اند.

بر اساس قوانین بین المللی که خود دولت انگلستان نیز از امضاء کنندگان آن می باشد، اگر پناهجویی خود را به کشوری رسانده و در آن تقاضای پناهجویی دهد، حق پناهجو است که در یک دادگاه بی طرف در آن کشور به تقاضای آن رسیدگی شود.

این قانون بین المللی کاملاً زیر پا گذاشته شده و نخست وزیر انگلستان در جواب به سؤال خیرنگاران که آیا رواندا جای مناسبی برای پناهجویان است؟ عمداً جواب غلط و توجیه گرانه داده و آن را کشوری که در چند سال اخیر دستخوش تحولاتی مثبت گردیده ارزیابی می نماید.

بنابر گزارشات منابع مختلف قرار است که دیگر کشورهای اروپایی در چنین پروژه ای شرکت کنند و در واقع سیاستی مشترک را پیش برند. به عبارت دیگر سیاست استرالیا الگوی طرح نوین است. سیاستی که پناهجویان به جزایر دور افتاده فرستاده می شوند و موقعیت پناهجویان را در همین جزایر مورد بررسی قرار دهد.

مدل استرالیایی برخورد به پناهجویان:

از ده سال پیش به صورت سیستماتیک دولت استرالیا جهت جلوگیری از موج مهاجرت، سیاست اسکان پناهجویان در جزیره مانوس در گینه نو و جزیره نائورا اتخاذ کرد. این بازداشتگاه ها که دور آن سیم خاردار کشیده شده است با ازدهام جمعیت و بدون امکانات بهداشتی و زیست و با زندانبانانی راسیست و وحشی، زندگی پناهجویان را به بدتر از مرگ تبدیل نموده اند.

راسیسم، وجود باندهای مافیایی پدوفیلی، اعمال خشونت، تجاوز و قتل باعث خودکشی ها، خودآسیبی ها و بیماری های روحی و روانی پناهجویان شده است. خطر تجاوز قتل و خودکشی هر روزه پناهجویان را تهدید می کند. سیاستی که قرار بود به اصطلاح ایمنی پناهجویان را تضمین کند، پناهجویان را به شرایطی می رسانند که دست به خودکشی، خودآسیبی برسانند.

به همین جهت با ادامه مبارزات در درون کمپ ها، و اعتراضات گسترده مردم در استرالیا، وکلاء و .... دولت استرالیا مجبور شد تا بازداشتگاه نیو گینه را ببندد و پناهجویان را به جزیره نائورا منتقل نماید هر چند که موقعیت در جزیره نائورا اصلاً بهتر از جزیره مانوس در گینه نو نیست.

بر اساس تحقیقات دانشگاه سیدنی فرستادن پناهجویان به این مکان های مخوف و خطرناک نه تنها قادر به جلوگیری از ترافیک انسان به استرالیا و خطراتی را که به همراه داشت نگشت، بلکه هیچ نقشی نیز در شکست باندهای ترافیک انسان نداشت. اما در مقابل صدمات عظیم به پناهجویان آسیب دیده و آسیب پذیر وارد نمود. دولت استرالیا برای اجرای این سیاست پیشگیری برای اسکان ۳ هزار پناهجو معادل ۱.۳ میلیارد دلار صرف نمود. سیاستی که کاملاً شکست خورده است. در حقیقت صرف این مبلغ برای اذیت و آزار و جنایت علیه پناهجویان بوده است.

قتل عام و نسل کشی در رواندا:

اما ببینیم رواندا کشوری که قرار است از پناهجویانی که به بریتانیا می رسند حفاظت کند و به گفته بوریس جانسون تغییرات مثبتی داشته، در چه شرایطی قرار دارد. رواندا کشور بسیار ناامنی است. از ملیت های مختلف تشکیل شده و جنگ طلبان وابسته به باندهای مختلف امپریالیستی جهت زور آزمائی به قتل عام ملت های یک دیگر می پردازند. این مسأله در یک قرن اخیر بارها تکرار شده و آخرین بار آن از ۷ اپریل تا ۱۵ جولای ۱۹۹۴ به وقوع پیوست، طبق آمار

رسمی بیش از ۸۰۰ هزار نفر در کمتر از ۱۰۰ روز وحشیانه قتل عام شدند. آنها اساساً از ملیت توتسی بودند. (بی بی سی ۴ اپریل ۲۰۱۹)

بر اساس گزارش ملل متحد ترور توسط دولت، نا پدید شدن های وسیع، شکنجه، زندگی سخت نزدیک به مرگ علیه مخالفان و زندانیان سیاسی، انتقام گیری و این قبیل رفتارها عملکرد دولت کنونی رواندا است. سرکوب آزادیهای سیاسی و دیگر گرایشات جنسی در کمپ های پناهجویان پراتیک مرسوم این دولت است. این تغییرات مثبتی است که بر اساس گفته های بوریس جانسون نخست وزیر انگلستان در رواندا شکل گرفته است.

هم اکنون در کمپ های رواندا بیش از ۱۴۰ هزار پناهجوی خارجی در ۶ کمپ ساکن هستند. (۲۳ هزار در هر کمپ به طور متوسط) دولت رواندا به مثابه دولتی که رفتاری بسیار خشونت آمیز با مردم خود داشته و متهم به کشتن پناهجویان رواندائی که در خارج از این کشور اقامت دارند، شناخته شده اند. بر اساس تحقیقات پرفسور الکساندر بیتس از دانشگاه آکسفورد انگلستان، از پناهجویانی که در این کشور و یا در افریقا در کمپ ها هستند تنها یک درصد از آنان سرانجام به اروپا راه می یابند. اسرائیل نیز پناهجویان اریترئی و سودانی را به کمپ های رواندا فرستاده بود. اما بر اثر فشارهای بین المللی و مبارزات خود پناهجویان و تظاهرات های دفاع از آنان در اسرائیل، دولت مجبور به کنار گذاشتن این سیاست شد. بر اساس تحقیقات دانشمندان المانی به این پناهجویان اجازه تقاضای پناهجویی در اسرائیل داده نمی شود و آنها مجبور می شوند با مراجعه به باندهای مافیائی ترافیک انسان جهت یافتن مکانی "امن" سفر خود را مجدداً و خطرناک تر از قبل آغاز نمایند.

بخشی از کمپ های وحشتناک رواندا را پناهجویانی تشکیل می دهند که بر اثر جنگ های داخلی از کشورهای همسایه رواندا و یا دیگر کشورهای افریقا به این کشور پناهنده شده اند. بخش دیگر آن پناهجویانی هستند که از کشورهای مختلف افریقا جهت رسیدن به اروپا در لیبیا گرفتار گشته و اگر به مثابه برده جنسی و یا فزیک فروخته نشده و یا مجبور به پیوستن به ارتش های نیابتی نگشته و یا در اجار غرق نشده، زیر شکنجه کشته نشده باشند، به کمپ های رواندا انتقال می یابند. برخی از پناهجویان عمداً و یا به بهانه های واهی در لیبیا تیرباران می شوند تا کمپ خالی شود و جایی برای پناهجویان جدیدتر باز شود چرا که با پذیرش پناهجوی جدید می توانند از بودجه هائی که اتحادیه اروپا اختصاص داده بیشتر استفاده کنند.

دوسیاست کیفیتاً متفاوت پناهجویی:

جنگ و اشغال اوکراین توسط امپریالیست های روسی و در مقابل جنگ نیابتی ناتو علیه روسیه از طریق اوکراین، در مدتی کوتاه موج عظیم پناهجویی به سمت اروپای شرقی و غربی را باعث گشت. نزدیک به چهار میلیون مجبور به ترک اوکراین گشته و در کشورهای مختلف اساساً با کمک مردم بومی اسکان داده شدند. به این پناهجویان در سراسر اروپا تقریباً بدون مقررات ویزائی، حق استفاده از امکانات رفاهی، پزشکی، تحصیلی، و حق کار کردن در سراسر اروپا داده شده است. در تابستان امسال بعد از تحولات افغانستان و به قدرت رساندن طالبان همه اروپا بسیج شد و تمام نیروی خود را به کار گرفت کنفرانس و جلسه بر قرار کردند که چگونه از پناهجویان افغانستان جلوگیری کنند. درست چند ماه قبل از این اشغال امپریالیستی، چند هزار (و نه چند میلیون) پناهجوی افغان، ایرانی، عراقی و سوری از زن و کودک و مرد، در سخت ترین سرمای زمستان پشت سیم های خاردار یخ زدند و حتی تعدادی توسط مرزبانان به قتل رسیدند و یا مدتی قبل تر از این در مقابل موج پناهجویی دیوارهای هنگری و دیگر کشورها جلو حرکت آنها را گرفته و هر شهروندی در این کشورها قصد کمک و راهنمایی به آنان را داشت دستگیر شده و به زندان افتادند. کشتی هائی که

در بحیره مدیترانه خواست کمک به قایق های گیر کرده و یا از کار افتاده داشتند، دستگیر و زندانی شدند. علت اساسی این دو نوع برخورد متفاوت نژادی است. یکی سفید پوست و دیگری غیر سفید است. عامل بسیار مهم دیگر این است که اوکراین یک جنگ نیابتی را از طرف امریکا و اروپا در مقابل امپریالیسم رقیب پیش می برند و در حقیقت این کمک ها به پناهجویان اوکراینی بخشی از جنگی است که ناتو با روسیه به پیش می برد.

*****

نخست وزیر انگلستان در دوره کنونی در پائین ترین سطح محبوبیت قرار دارد حتی تعداد زیادی از اعضای پارلمان حزب حاکم به همراه اپوزیسیون حکومتی خواستار استعفای او شده اند. آغاز جنگ در اوکراین عاملی برای کنار نهادن اختلافات و اتحاد علیه رقیب یعنی روسیه امپریالیستی شد. از یک طرف کمبود نیروی کار جوان و ماهر را می توانند از طریق آوارگان اوکراینی که سفید پوست نیز هستند موقتاً تأمین کنند و در نتیجه به نیروی کاری که از پناهجویان کشورهای شرقی و غیر سفید پوست تأمین می شد فعلاً احتیاجی ندارند. از طرف دیگر با احتمال گسترش جنگ و در نتیجه مبارزات ضد جنگ های اشغالگرانه پناهجویان این کشورها که اغلب مورد اشغال کشورهای غربی قرار گرفته اند می توانند مشکل ساز باشند. به این طریق پناهجویان غیر سفید مجدداً قربانی می گردند. بار اول به علت اشغال کشورشان و جنگ های تحمیلی و نیابتی و بار دوم با تبعید و زندانی کردنشان در کشورهای نا امن برای مدتی نا معلوم. دولت بوریس جانسون به بهانه نجات پناهجویان از قایق های شکسته و پرتاب آنها به مناطقی نا امن تر و خطرناک تر از کشور مبدأ در تلاش است با سیاست ضد پناهجویی خشن و غیر قانونی با اتخاذ سیاست های "موردپسند" طبقه حاکم، مناسب بودن خود و حزیبش برای رهبری امپریالیسم انگلستان در دوره حساس جنگ رأی اعتماد بگیرد.

سیاست های نژاد پرستانه و ضد پناهجویی دولت بریتانیا از طرف هر انسان شرافتمند محکوم و مردود است. ما به همراه میلیون ها انسان پناهجو و بومی که صدای اعتراض خود را بدرستی بلند نموده اند ، مبارزه مشترک خود را برای کسب حقوق به رسمیت شناخته شده بین المللی ادامه خواهیم داد و متحدانه علیه سیاست های نژادپرستانه و ضد پناهجویی دولت بریتانیا مبارزه خواهیم نمود.

مبارزه برای جهانی بدون مرز (افغانستان – ایران)

۱۷ اپریل ۲۰۲۲